

GÜNDEMDEKİ SORUN...

SENDİKALAŞMADIR!

—13. Sayıdan devam—

Yazımızın ilk kısmında bütün çalışanların, sendikalaşma, toplu sözleşme ve grev hakları konusunda batı ülkelerindeki uygulamaları kısaca inceledik ve gördük ki, değişik biçimlerle de olsa

memurlar batı demokrasilerinde bu haklara sahiptirler. Demokratik toplumlardan bunca örneği sadece basit bir mantık getirip, tüm tartışmaları böyle bir mantık dizisi içerisinde yapmak için yani; tüm demokratik toplumlar-

da sendikalaşma, toplu sözleşme ve grev hakları vardır, Türkiye de demokratik toplum olma iddiasındadır o halde bu haklar Türkiye'de de memurlara verilsin diyebilmek için vermedik. Böylesine bir mantık basit, mekanik bir mantık olurdu. Çünkü bizi asıl ilgilendiren demokratik süreç içerisinde bu hakların alınması ve bunun objektif kaçınılmazlığıdır. O halde demokratik ülkelerden çeşitli örnekler getirmemizin nedeni,

da verilen kavgaların ulaştığı yere, taktiksel tavırların doğruluğuna yanlışlığına göre bütün içerisinde, tarihsel gelişimden soyutlanmadan soruna bakıldığı zaman uygulamada çeşitli ayrılıklar göstermesinin nedenleri anlaşılır.

Kapitalist toplumun doğuşu ile birlikte işçi - işveren ilişkilerinde işçi sınıfının sermaye tarafından amansızca sömürülmesi, ezilmesi işçileri dayanışmaya ve giderek ekonomik (ve siyasal) örgütler kurmaya itmiştir. Emek - sermaye ilişkisinin yarattığı bu kaçınılmaz sınıfsal dayanışma ile işçiler sermayenin saldırılarına karşı koyabilmişler ve bir baskı gurubu olarak kendilerini kabul ettirip devleti istedikleri yönde ekonomik ve sosyal tedbirler almaya zorlamışlar ve çeşitli haklar almışlardır. Şüphesiz sorun karmaşıktır ve çeşitli ülkelerde —nedenlerini bu yazıda tartışmayacağımız— farklılıklar göstermiştir ve işçi sınıfı, bazı ülkelerde toplumu yıkması, sermayenin egemenliğine son vreamıştır.

Emek - sermaye ilişkisinin sonucu olarak var olan bu objektif olgudur ki işçi sınıfının mücadelede geldiği yere, taktiksel - stratejik sorunları çözümlenmiş biçimine de bağlı olarak demokratik haklar genişletilmiş ve çağdaş demokratik toplumlar yaratılmıştır. İşçi sınıfının seneler süren mücadelesi sonucunda alınan bu haklar, demokratik bu toplumlarda sermayenin işçi sınıfına bağışladığı değil, vermek zorunda kaldığı haklardır. Görülmüştür ki, bu haklar sermaye tarafından ancak kanlı savaşlar ile geri alınabilmştir.

İşçi sınıfının sermayeye karşı mücadelesini diğer «çalışan» kesimler; memurlar, müstahdemler v.b. egemen güçlerin insaflarına, ya da insafsızlıklarına terk edilmemek, kendi ekonomik durumlarını sağlamlaştırabilmek ve

(Devamı Sayfa 3 de)

Başyazı

ANAYASA SORUYOR

«..... Hiçbir kimse veya organ, kaynağını Anayasadan aldığı bir devlet yetkisi kullanamaz.» (Anayasa madde 4.)

Anayasa soruyor : İşkence yapan kişilere, organlara işkence yapmak yetkisini devlet mi vermiştir? Bu kişiler bir yetkiyle mi böyle davranmışlardır. Anayasada, devlete böyle bir yetki tanınmadığına, verilmediğine göre bu kişiler, işkenceciler bu devlet yetkisini, Anayasaya aykırı olarak, kimlerden, nasıl almışlardır? Böyle bir yetkiye sahip olduklarını sananlar, onlara izin verenler, izin verenlere göz yumanlar Anayasanın yukardaki maddesini ihlal etmiş olmazlar mı?

«..... Devlet, kişinin temel hak ve hürriyetlerini, fert huzuru, sosyal adalet ve hukuk devleti ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasi, iktisadi ve sosyal engelleri kaldırır; insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlar.» (Anayasa madde 10.)

Anayasa soruyor : İşkenceyle insanların maddi ve manevi varlığının ezilmesi, yok edilmesi Anayasanın yukardaki maddesinin açık ihlali değil midir?

«Herkes dil, ırk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ayrımı gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınmaz.» (Anayasa madde 12.)

Anayasa soruyor : Sırf siyasi düşüncesinin farklı olduğu sanılan, var sayılan kişiler gereksiz yere, haksız yere aylarca göz altına alınmışlar, tutuklanmışlar mıdır? Bu kişiler kanun önünde eşit muamele görmüşler midir?

İşkence yapan kişiler, isimleri de yayınlandığı halde, bu kanunsuz işlemlerinden dolayı kovuşturulmuşlar mıdır? Bunların kovuşturulmaması bir tür imtiyaz tanıma mıdır? Böyleyse, bu imtiyazı tanıyanlar Anayasanın yukardaki maddesini ihlal etmiş sayılabilir mi?

«.....Kimseye eziyet ve işkence yapılamaz. İnsan haysiyetiyle bağdaşmayan ceza konulamaz.» (Anayasa madde 14.)

Anayasa soruyor : Bu ülkede kişilere eziyet ve işkence yapıldı mı, yapılmadı mı? Yapıldı ise bu Anayasanın çok açık seçik ihlali değil midir? Gözaltındaki kişileri dövmek ceza mıdır? Ceza ise insan haysiyetiyle bağdaşır mı? Dövenler, izin verenler, izin ve-

(Devamı Sayfa 3 de)

1. Biçimsel olarak demokratik ülkelerden bazı örnekler ve genel görünümü kaba hatları ile çizilebilir,

2. Sendikalaşma, toplu sözleşme ve grev hakları konusunda işçi - memur ayrımı yapmanın suya çizgi çizmek anlamına geldiğini anlatabilmek,

3. Demokrasinin genel objektif gelişimini, bu süreç içerisinde bu hakların elde edilmesinin kaçınılmaz olduğunu belirtilebilir.

Demek ki basit bir mantık dizisi içerisinde yuvarlanıp kaybolmamak, tartışmayı bilimsel bir çizgi üzerinde tutabilmek için. gerçekte üzerinde durmak gereken nokta, demokratik toplumların objektif kanunlarını, şüphesiz tarihsel bir kesit içerisinde anlayabilmek ve anlatabilmektir. Sorunun ancak böylesine anlaşılmasıdır ki bizleri gerçek bir uğraşın içerisinde, objektif kaçınılmazlığı ve bununla mutlaka iç içe düşünülmesi gereken subjektif sorumlulukları öğrenmiş olarak itecektir.

İlk kısımda da belirtildiği gibi bu hakların hemen hemen tüm demokratik ülkelerde bulunması bir tesadüfün sonucu değildir. Çünkü sorun sınıfsal ve bunun sonucu olarak da evrenselidir. Ülkelerin objektif ve subjektif gelişimlerine ve özel olarak bu konu-

BAY SANAYİCİNİN MACERALARI

- II -

1950 yılında ülkemizde siyasi iktidar değişikliği olur. Büyük dostlarımızın o güne kadar bekleyipte nedense birden bire açtıkları kredi musluklarının yarattığı ortam gümrük kapılarının ardına kadar açılmasını sağlar.

Bay Sanayici bugün olduğu gibi o gün de büyük dostumuz ülkenin, bize mal satan şirketlerinin çoğunun temsilcisi, diğer bir deyişle komisyoncusudur. Bu bolluk ortamında daha çok mal satar ve daha çok kazanır. Bir dev mantar gibi büyür. Oysa mantarın köküne su basan pompanın —kredi pompasının— çalışması geçicidir. Ve yıl 1954'e geldiğinde toplum alıştığı mallar için kuyruğa girmeğe başlar. Ülkenin ödemeler dengesi, kredi faizleri de binince, korkunç açıklar vermektedir.

Siyasi iktidar için güç günler başlamıştır. Doğal sonuç kapıları kapamak, dış alımı kısımtır.

Örneğin bir çok bölgede makinalı tarım başlamıştır. Bunun gereği traktör gereklidir ülkeye. Yeterli üretim bilgisi olmadığından bir dış firma ile anlaşılır, Devletin üç kuruluşu ve tarımla ilgili bir kooperatifi bu girişime ortak edilerek ülkede traktör yapımına geçilir. Ancak üretimin % 45 i yerlidir ve beş yıl içinde % 90 nın yerli yapılacağı hayal edilmektedir. (Günümüzde dahi bu oran % 55'in üzerine çıkarmamıştır.)

Bay Sanayicimizin maceralarından biri bu noktada başlar. Kapıların kapanması traktörde de dışalımı kısıtlar. Mantarı besle-

yen özsu damarlarından biri kopar. Bir çare bulunmazsa —diğer damarlarda da aynı tehlike olduğundan— gücünü yitirecektir bu azman bitki.

Bay Sanayici çareyi bulur, önce tarım kooperatifine ait % 30 payı —hangi güçlerin etkisiyledir bilinmez!..— kurduğu bir dağıtım şirketi eli ile alır. Sonra traktör fabrikasında işler iyil gitmemeye başlar. Çeşitli nedenlerle yabancı ortak tedirgindir. Zaten büyük dostumuz ülkede bazı dalları artık Avrupaya devre hazırlanmaktadır. Sonuç, yabancı ortak, payını Avrupalı bir yabancı ortağa satar. Ne gariptir ki!... Bay sanayici bu yeni paydaşın ülkemiz temsilcisidir. Yabancı ortağın sattığı her maldan payı ayrılır. Montaj yolu dış ortaktan parça alımını gerektirdikçe ve yöntem değişmedikçe sürüp gidecektir bu durum.

Bay Sanayici bununla da yetinmez, kurduğu dağıtım şirketinin malın tek satıcısı olmasını da sağlar. Böylece üretilen her traktörü, fabrika kapısında alıp, fabrika kapısında satarak bir başka damar daha bulur mantar için. Ve derler ki; fabrikanın öz kazancı ne olursa olsun dağıtım şirketi tek başına fabrikadan fazla kazanır.

İsterseniz yukardakileri küçük bir örnekle açıklayalım :
Kuruluş yılda 10.000 traktör üretsin

Maliyet	50.000.— TL./Adet
Fabrika satış	
Fiatı	60.000.— » »
Dağıtım şirketi	
Satış fiatı	75.000.— » »
Dağıtım şirketi payı % 30, Temsilci komisyonu % 5 olsun.	

	Bay Sanayicinin Payı	TL.
Dış alımdan 200.000.000.— TL.%5 Fabrika		10.000.000.—
Kârından 100.000.000.— TL.%30		30.000.000.—
Dağıtım şirketi kârından		100.000.000.—
Toplam		140.000.000.—

Bu macera burada biter. Ve böylece kurtulur Bay Aracı - dil sürçmesi başışlayın - Bay sanayicinin azman mantarı.

TÜTED HABERLER

TÜRK-İŞ Yöneticilerinin Sonu

Okurlarımız izleme olanağını bulabildiler mi, bilmez ya, biz izlediğimiz ibret verici bir takım tutumları, davranışları —izleyen ya da izlemeyen okurlarımız için— ortaya koymak, yazmak zorundayız.

Türk-İş Genel Sekreteri Sayın Halil Tunç'tan sonra Türk-İş Genel Başkanı Sayın Seyfi Demirsoy da tutumunu ve kimliğini ortaya koydu.

Türk-İş'in her iki uzatmalı yöneticisi de, tıpkı Milliyet Gazetesi durum başyazarı gibi, isteyerek ya da istemeyerek egemen çevrelerin CHP-AP koalisyonu istemine katılmışlar, bu ortaklığı savunmak durumunda, belki zorunluluğunda kalmışlardır.

Egemen çevrelerin CHP-AP ortaklığını istedikleri apaçık ortadayken, bu gerçeği günlük gazete okuru sade vatandaş bile görmekteyken, ülkenin en büyük işçi örgütünün çok bilinçli olmaları gereken yıllanmış iki baş yöneticisinin birden dünyadan habersiz gibi görünüp malum çevrelerle aynı cephede saf tutmalarına ne demeli?

Bize sorulursa denecek bellidir, durum açık seçik ortadadır. Egemen çevreler ve Türk-İş yöneticileri aynı şeyleri istemektedir, aynı saftadır. Türk-İş'e bağlı federasyonlar, sendikalar, işçiler, emekçiler —değişmez yöneticilerden daha uyanık, daha bilinçli ve de daha az bağımlı olanlar— bu işe ne demektedir, önemli olan budur.

Okurlarımız izin verirse bu önemli konuda bir kehanette bulunmak istiyoruz. Yöneticisi durumunda oldukları kitleye böylesine ters düşen, karşı cepheyle işbirliği halinde bulunan bu kişiler bundan böyle de yönetimlerini sürdürecekler midir? Bu tür ihanete uğrayan ve giderek bunun farkına varan taban hesap sormayacak mıdır? Hiç kuşkusuz ileri sürebiliriz ki, Türk-İş'in bu yöneticileri, yönettiklerini sandıkları tabanlarının uyanma, gelişme ve özellikle bilinçli hesap düzeyinin çok gerisinde kalmışlardır. Tıpkı halkımız ve politikacılarımız arasındaki siyasal gelişme farkı gibi. Bu gelişimin sonucunda ilerici taban, gerici yöneticileri tasfiye edecektir. Kehanetimiz de buradadır. Türk-İş yöneticileri ilk fırsatta, ilk seçimde tasfiye edileceklerdir. Biz kehanet diyoruz ya, aslında bu bir doğa yasasıdır. Türk-İş yöneticileri, başta Demirsoy ve Tunç yitecekler, silineceklerdir. Bunu iddia ediyoruz, yanılmadığımızı biliyoruz, bekliyoruz.

TÜTED HABERLER

Gündemdeki Sorun Sendikalaşma

(Baştarafı Sayfa 1'de)
demokratik bir baskı gurubu olabilmek için mücadele etmişler ve bu mücadelelerinde işçi sınıfı tarafından desteklenmişlerdir. Memurlar ve müstahdemler böylece İngiltere, İsrail, Norveç, İsveç, Kanada gibi bazı ülkelerde grev hakkını kanunlar ile elde etmişlerdir. (15). Diğer bazı demokratik ülkelerde de bir baskı gurubu olarak etkinliklerini kabul ettirebilmelerinin sonucu olarak kanunlar yeterli olmadığı halde cezalandırılmamayı, yasaların uygulanmamasını veya yorumunun değiştirilmesini sağlamışlardır. (16)

Bu genel görünümü çizdikten, demokratik gelişimin kanunlarını

anladıktan sonra özel olarak kendi sorunlarımıza daha iyi çözüm getirebileceğimize inanıyoruz.

Egemen güçlerin bizi kukla gibi oynatamaması için sendikal haklarımızın verilmesi gereklidir. Demokrasi hiçbir zaman duragan olarak düşünülemez. Demokrasi sürekli yeni sorunlar ve çözümler getirmektedir. Şüphesiz ki Teknik elemanlar, öğretmenler, hukukcular v.s. bir baskı gurubu olarak demokratik süreç içerisinde yer almak isteyeceklerdir. Aksini düşünmek demokrasiyi dört senede bir milletin yöneticilerini seçtiği bir sistem olarak tanımlamaya götürür ki kesinlikle böyle değildir.

Biz Teknik Elemanlar bir baskı gurubu olarak ülke politikasında etkin bir rol oynama gereğinin bilincindeyiz. Bunun ön şartı olarak tüm sendikal haklarımızın :

a) Her sene % 30'u aşan fiyat artışları karşısında gerçekçi bir maaş saptanılmasında,

b) Bizleri ilgilendiren kanunların, tüzük ve yönetmeliklerin yapılmasında

c) Terfi, nakil, meslekten uzaklaştırma gibi özlük işlerinde,

d) Üyelerimiz arasında sosyal dayanışma ve yardımlaşmayı sağlamakta, söz sahibi olmak için istiyoruz.

Gerçekten ülke politikasında etkin olabilmek için böylesine bir sendikalaşmaya gerek vardır. Ancak şimdiden belirtilmesi gereken bir nokta da şu : Bizler sendikalaştığımız takdirde ücret artışlarımızı sermayenin kâr hadisini düşürerek sağlamaya çalışacağız, yoksa alt birimlerin vergilendirilmesi, ya da ücretlerindeki artışın bize gelmesiyle değil. Bunun içinde şimdiden demokratik baskı gurubu olarak belirebilmek gereği doğmakta, ülke politikasında etkinliğimizi artırmak gerekmektedir. Şüphesiz ki, 750 bin memur gerekli ittifaklar ile bunu sağlamaya muktedirdir.

Biz Teknik Elemanlar SENDİKAL haklarımızı alacağımızı defalarca belirttik ve bu yolda utanmadan çalışacağız. Şunu hemen belirtelim ki ancak ve ancak tüm memur örgütleri arasında sağlanacak dayanışma ve gerekli kamu oyu hazırlaması ve işçi sınıfının bizimle beraber olması bu mücadelede daha kolay ve kısa yol alacağımızın güvenceleridir.

- (1). Felix A. Nigro, Management - Employee Relations in the Public Service, sa. 20.
- (2). Loewenberg, Kozlara, Collective Bargaining in the Public Employment, sa. 182.
- (3). Birleşik Amerika'da toplu pazarlık sistemi çoğu zaman orduda da uygulanmaktadır. Bakınız: Harold S. Roberts, Labor - Management Relations in the Public Service sa. 111-117.
- (4). Loewenberg, Kozlara, a.g.e. sa. 152, 188.
- (5). Loewenberg, Kozlara, a.g.e. sa. 134.
- (6). Prof. Dr. Cahit Talas, Sosyal Ekonomi, İkinci Kitap

sa. 345.

(7). Prof. Dr. Cahit Talas a.g.e. sa. 346.

(8). Prof. Dr. Cahit Talas a.g.e. sa. 465.

(9). Felix A. Nigro, a.g.e. sa. 21.

(10). Prof. Dr. Cahit Talas, a.g.e. sa. 475.

(11). Felix A. Nigro, sa. 20.

(12). Loewenberg, Kozlar a, a.g.e. sa. 164.

(13). Dr. Orhan Tuna, Dr. Metin Kural, Grev hakkı, başlıca meseleleri ve memleketimiz bakımından tanzimi, sayfa 164.

(14). Prof. Dr. Cahit TALAS, a.g.e. sa. 464.

(15). Prof. Dr. Muammer Aksoy 1961 Anayasasına göre memurlara Grev, hakkı sa. 12, Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi, Aralık 1971 Cilt XXVI No. 4.

(16). Prof. Muammer Aksoy a.g.e. sa. 9.

TÜTED HABERLER

Başyazı

ANAYASA SORUYOR

(Baştarafı Sayfa 1'de)

renlere göz yumanlar Anayasanın yukardaki maddesini ihlal etmiş olurlar mı?

«..... Kimse, düşünce ve kanaatlarını açıklamaya zorlanamaz.» (Anayasa madde 20.)

Anayasa soruyor : İşkence zoruyla gerçek olmayan şeyleri söyleyenler, yazarlar; tanıdıklarını tanımadıklarını suçlamak zorunluluğunda kalanlar; yazılıp-hazırlanıp getirilen ifadeleri çaresiz imzalayanlar mı Anayasanın yukardaki maddesini ihlal etmişlerdir, onlara bunları yaptırılanlar mı?

«..... Yakalanan veya tutuklanan kimsenin durumu hemen yakınlarına bildirilir. Bu esaslar dışında işleme tabi tutulan kimsele- rin uğruyacakları her türlü zararlar kanuna göre Devletçe ödenir.» (Anayasamadde 30.)

Anayasa soruyor : Günlerce değil, haftalarca değil, aylarca yiten kişiler oldu. Analar, karılar, bacılar haber alamadılar, deliye döndüler. Uğranılan zararların ödenmesi bir yana, Devlet Anayasanın yukardaki maddesini ihlal edenlerden hesap sormayacak mı?

«Devlet, herkesin beden ve ruh sağlığı içinde yaşayabilmesini ve tıbbi bakım görmesini sağlamakta ödevlidir.....» (Anayasa madde 49.)

Anayasa soruyor : Kişilere, beden ve ruh sağlıklarını artırmak için mi işkence yapılır? İşkence yapılan kişilerin tıbbi bakım görmeleri bir yana, doktorluk yemini etmişler tarafından muayene bile edilmemesi, Anayasa gereği midir? Değilse bu kişiler, onlara izin verenler, izin verenlere göz yumanlar Anayasayı ne yapmış olurlar?

«Vatandaşlar kendileriyle veya kamu ile ilgili dilek ve şikâyetleri hakkında, tek başlarına veya topluca, yetkili makamlara ve Türkiye Büyük Millet Meclisine yazı ile başvurma hakkına sahiptir. Kendileriyle ilgili başvurma sonucu dilekçe sahiplerine yazı ile bildirilir.» (Anayasa madde 62.)

Anayasa soruyor : Kendilerine işkence yapıldığını iddia ederek Yüce Meclise yazı ile başvuranlara, dilekçe sahiplerine, başvurma sonucu yazı ile bildirilmiş midir? Değilse yukardaki Anayasa maddesinin açık hükmünü kimler çiğnemişlerdir.

Anayasa hükmünü çiğneyenler Anayasayı ihlal etmiş olurlar mı?

TÜTED HABERLER

Teknik Elemanlara Sendikalaşma, Grev, Toplu Sözleşme Hakkı Getirecek Kanun Taslağı Hazırlanıyor

TMMOB, Teknik Personelin Personel Kanunu kapsamı dışına çıkarak, sendikalaşma, toplu sözleşme ve grev haklarına kavuşmaları için bir kanun taslağı hazırlamak üzere bir komisyon kurdu. Tasarı tüm teknik elemanları kapsayacak. Bir süredir çalışmakta olan komisyon ön hazırlıklarını tamamladıktan sonra taslak bütün Teknik Eleman gruplarının örgüt ve temsilcilerinin tartışmasına sunulacak.

KAMU PERSONELİ İLE ALAY EDİLİYOR

Hayat Pahalılığı yüzde 60 artmışken katsayı 7'den 8'e yükseltiliyor

Geçen ay yetkililer yaptıkları açıklamalarla memurlara bir müjde verdiler! Personel kanununun «...KATSA-YI HER YIL MEMLEKETİN EKONOMİK GELİŞMESİ, GEÇİM ŞARTLARI VE DEVLETİN MALİ İMKANLARI GÖZ ÖNÜNDE BULUNDURULMAK SURETİYLE GENEL BÜTÇE KANUNU İLE TESBİT EDİLİR.» diyen 55. maddesini üç yıldır görmezlikten gelen hükümet, en sonunda insafa gelmiş, kamu personelinin hergün artan hayat pahalılığı karşısında daha fazla ezilmemesi için katsayıyı arttırmaya karar vermiştir.

Bugüne kadar bütün ey lemleri büyük sermayenin yanında, çalışanların karşısında olan Talû hükümetinin nasıl olupta kamu personeli yararına bir çabaya girdiği düşünülürken iş aydınlığa kavuştu. Evet katsayı artıyordu ama ancak 7'den 8'e!

Dergimizin 10. sayısında ki bir yazı ve tabloyu hatırlayanlar Personel Kanununun çıktığı mart 1970 ile

mart 1973 arasında devletin resmi istatistiklerine göre onbir büyük şehrin geçinme indeksleri ortalamasında % 50.57 bir artış olduğunu hatırlayacaklardır. Aynı tablodan, bu artış mart 1974'e kadar aynı hızla devam ederse 1974 martında bir kamu görevlisinin 1970 martındaki yaşama koşullarını sürdürebilmesi için katsayının 12 olması gerektiği ortaya çıkıyordu. Aslında mart 1973 - mart 1974 arasındaki geçinme indeksindeki artış varsayımımız çok düşük kalmış, geçen aylarda hayat pahalılığında ki artış çok daha fazla olmuştur. Hemen önümüzdeki dönemde bu artışın dahada hızlanacağından kimsenin şüphesi yoktur. Bu durumda mart 1974'de katsayının 7'den 8'e çıkarılacağını kamu personeline müjdelemek, onlarla açıkca alay etmekten başka birşey değildir. Bu kararlar kamu personeline 1970 deki yaşama koşullarına dönme hakkı bile tanınmamaktadır.

Açıkca görülmektedir ki, katsayıdaki bu artış, perso-

nel kanunu gerekçesinde denildiği gibi «... DEVLET MEMURLARININ ARTAN FİATLAR KARŞISINDA GERÇEK GELİRLERİNİ KORUYABİLME VE BUNUN YANINDA ARTAN MİLLİ GELİRDEN KENDİLERİNE DÜŞEN PAYI ALABİLME-Sİ...» için getirilmektedir. Amaç, bir taraftan huzursuzlukları hergün artan kamu personeli biraz daha oyalamak, bir taraftan da bu kitlenin hergün azalan satınalma gücünün tüketim malları piyasasında bir talep tıkanıklığı yaratmasını bir süre daha önleyerek büyük ser-

mayenin birikimine biraz daha katkıda bulunmaktır.

Tekelci sermaye yanlısı hükümetlerden çalışanlar yararına bir eylem beklemenin hayal olduğu bir kere daha ortaya çıkmaktadır. Kamu personeli kendileriyle alay edilmesine uygulanmak istenilen bu aldatmacaya artık kanmayacak, ekonomik ve sosyal haklarını sağlamanın tek yolu olan demokratik sendikalaşma, toplu sözleşme ve grev haklarını elde etme mücadelelerini daha da hızlandırarak sürdüreceklerdir.

TÜTED HABERLER

MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASINDAN HABERLER

Makina Mühendisleri Odası yöneticileri sendikaya üye olmaları nedeniyle işlerine son verdikleri personele karşı tutumlarını olumsuz ve haksız sürdürüyor, yöneticiler bu kez de karda, kışta işsiz kalan ve ancak emekleriyle geçinmek zorunluluğunda olan personel için referans istendiğinde ne söylüyorlarsa söylüyorlar ve personel yeni bir işe giremiyor.

Öte yandan mağdur duruma düşürülen personel, haklarını yasal yoldan kovuşturma girişimine geçmiş «Dâvâ dilekçelerinde İşverence kanuna karşı hile yoluna başvurulması» durumunu belirten personel «... İşçilerin sendikal çalışmalarından dolayı iş akitlerini fesh etmek» eyleminden ötürü Oda'dan birer yıllık ücret tutarında tazminat ve ayrıca kıdem tazminatı talep etmişlerdir. Dilekçede Oda yöneticilerinin sendikaya karşı tutarsız tutumlarına da yer verilmiş, davranışlarının haksız ve yasalara aykırı olduğu ayrıca belirtilmiştir.

sergi kitabevi

BÜYÜK SİNEMA İÇİ KAT 1, YENİŞEHİR - ANKARA
TELEFON : 17 03 27

★ KİTAP ★ PLÂK KLÂSİK MÜZİK RUHİSU

ÖDEMELİ İSTEKLERİNİZ İÇİN
YUKARIDAKİ ADRESE YAZINIZ

sergi kitabevi

tüted HABERLER

Tüm Teknik Elemanlar Derneği Aylık Yayın Organı

Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni TÜTED adına İLHAN BAYSAL/Haberleşme Adresi : Konur Sokak 4/5 Yenişehir — Ankara/Fiyatı 25 Kuruş/
TÜTED HABERLER'de yayınlanan yazılar kaynak gösterilerek aktarılabilir/Dizgi ve Baskı: Nüve Matbaası/Tel: 12 91 74 — A N K A R A

Sayın : .....

Adres : .....